

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. június 29-én.

Mózes első könyve 3. rész 6. verse: „Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, hogy csábítja a szemet, és kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított hát a gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett.”

Kedves Testvéreim!

Bűneset. A Biblia egyik legismertebb története. Sokat tudunk róla, hogy miként vezette félre a kígyó az embert, hogy miként kapott aztán büntetést. Tudjuk, hogy a bűn nem más, mint az, hogy nemet mondunk Isten kérésére. Nemet mondunk arra, hogy vele közvetlen, élő kapcsolatban maradjunk. A mai napon azonban arról gondolkozzunk egy kicsit, hogy hogyan is nézett ki az első bűn folyamata, és hogyan néz az ki ma is.

Az első lépés ebben a folyamatban, hogy „az asszony úgy látta, jó volna enni arról a fáról”. A saját szemzőgéből kezdte el nézni az eseményeket. Nem foglalkozott Istennel, nem foglalkozott Ádámmal, és nem foglalkozott a következményekkel sem. A bűn folyamatának első lépése az, amikor elszigetelődünk, és csak a saját látómezőnk marad.

Erről pedig tudjuk, hogy minden, csak nem teljes. Ebben az esetben Éva felelős volt Ádámért is, mint ahogyan Ádám is felelős volt Éváért. Egyikük sem tehetne volna meg, hogy csak úgy lát, ahogyan belőle kiindulva látszik. Arról pedig szintén nem szabad elfelejtkezni, hogy Évának azt is figyelembe kellett volna vennie, hogy mi Isten nézőpontja. Valami miatt nem akarta, hogy arról a fáról egyen az ember. Ennek az oka pedig az, hogy megtanulta, mi a rossz. Addig a jóban élt, Isten jó teremtésének minden ajándékát élvezhette, és ha tudja a rosszat is, akkor képes lesz gyilkolni, hazudni, lopni, kapcsolatokat tönkretenni, háborúzni, erőszakot alkalmazni, és még nagyon sok minden rosszra képes lesz. Éva és Ádám nem vette figyelembe Isten tervét.

Azt pedig tudjuk, hogyha valaki valamit nem vesz figyelembe, akkor annak komoly következménye lehet. Egyszer láttam egy videót, amiben egy ember felvette, ahogyan kibérelt egy hihetetlen drága sportkocsit. Beleült, majd egy autópályán, ahol egyébként 130 kilométer/órás sebességgel lehet haladni, elkezdett 300 kilométer/óra felett száguldozni. A felvételen aztán látható, ahogy iszonyatos sebességgel haladva, egyszer csak elveszíti az uralmát a jármű felett, és az útról lesodródva, teljesen összetört a jármű. Nem vette figyelembe, hogy az az út nem arra való, hogy sportautóval menjenek rajta, nem vette figyelembe, hogy nem gyakorlott vezető, minden körülményt figyelmen kívül hagyott. Ez lett a következmény. A mi életünkben is ott van a következménye annak, hogyha nem figyelünk Isten szabályaira, tervére, akaratára, és csak a saját látószögünknek megfelelően gondolkodunk.

A folyamat második lépése az volt, hogy megfogalmazódik egy vágy. Jó volna enni arról a fáról, csábítja a szemet, és kívánatos is az a fa. Ismerjük a kifejezést a tiltott gyümölcsről. Tudjuk, hogy akkor szoktuk ezt mondani, hogyha valami elérhetetlen. Milyenek vagyunk? Az a gyümölcs tűnik a legszebbnek, legjobbnak, ami nem a mienk, és amit nem szabad leszakítani.

A második lépés tehát az a vágy, ami olyan után ébred, ami nem a mienk. Az a fa Istené volt. Mindent az embernek adott, de egy fát megtartott magának. Az embernek mégis az kellett.

Isten olyan sok mindent adott nekünk. Odaadta Jézus Krisztust. Odaadta az örök életet. Odaadta az áldásait. Örömeiket adott az életünkben, amikkel élhetünk. Vannak azonban olyan dolgok az életünkben, amit Isten másnak adott. Másnak adott gazdagságot, nem nekünk. Másnak adott lehetőségeket, nem nekünk. Másnak adott egy házastársat, nem nekünk. A sort nagyon sokáig folytathatom. Isten ajándékai nekünk is szólnak, de másoknak is.

Éva ezt a határt oldja fel, amikor úgy látja, hogy jó volna enni róla. A vágy, ami határtalannak, szabadnak, korlátoktól mentesnek hazudja az életet. Ilyen azonban nincsen. Isten ugyanis nem légtérbe helyezte minket, amiben azt teszünk, amit akarunk, hanem az Ő teremtési rendjébe helyezte az embert. A többi teremtménnyel együtt vagyunk egy rendszer. Az emberben előjövő vágy pedig feloldotta ezt a rendszert, és elkezdett pusztítani.

Ezt láthatjuk az emberiség történetében. Amikor az ember megkívánta az elefántagyart, csaknem teljesen kipusztította az elefántokat. Amikor megkívánta azokat az élőhelyeket, amik az esőerdők területét adják, olyan ütemben irtja ki a fákat, hogy az döbbenet. Amikor természeti környezetek meglátogatására vágnak emberek, mert azt látják a közösségi oldalon, hogy ott jó fényképet lehet készíteni, és teszi tönkre a tömeg a

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. június 29-én.

korábban gyönyörű helyet, akkor már értjük, hogy Isten miért húzott határokat. Azért, mert a határátlépés pusztít. Így pedig tönkretesszük azt, amit Istentől kaptunk.

Látjuk-e magunkat ebben a rendszerben? Látjuk-e magunkat Isten rendjében? Észrevesszük-e azt, hogy mik a helyes vágyak, és mik a romboló vágyak? Vannak olyan helyek, ahová beléphetünk anélkül, hogy a teremtési rendet pusztítanánk. Ha egy kertet művelünk, szépítgetünk, akkor eleget teszünk Isten tervének, aki elhelyezte az embert az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze. Az ember arra kapott mandátumot, hogy Isten teremtett világát megőrizze, és abban éljen.

Eva tehát kívánatosnak látta a gyümölcsöt a fán. Nem véletlen, hogy a tízparancsolat is beszél arról, hogy: „Ne kívánd felebarátod házáat! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a felebarátodé!” (Mózes második könyve 20. rész 17. verse) Jézus is beszél arról, hogy nemcsak az a bűn, hogyha valamit megteszünk, hanem már az is, hogyha a lelkünkben eljátszunk a gondolattal. Ha elfogadhatónak tartjuk azt, hogy valaki másnak a tulajdonát elveszjük, akkor az már lopás. Ha elfogadhatónak tartjuk, hogy más életét kioltjuk, és pusztító indulatok vannak bennünk, akkor az már gyilkosság. Ha elfogadhatónak tartjuk, hogy a másik feleségét, vagy férjét megszerezzük, akkor az már házasságtörés.

Hadd mondjam így, hogy csirájában kell elfojtani ezeket a gondolatokat, hogy ne is alakulhassanak ki, ne is formálódjanak meg. Jakab apostol is egyértelművé teszi: „Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz”. (Jakab levele 1. rész 14-15. verse) Nem szabad hagyni, hogy a vágy eluralkodjon rajtunk, hanem engedni kell, hogy Isten rendjébe tudjunk belesimulni.

Végül aztán megtörténik a cselekedet is. Éva szakított a fáról, megette a gyümölcsöt, adott a férjének, Ádámnak is, és ő is evett belőle. Innen már nincsen visszaút. Amikor a saját szemszögünkből fakadó vágy diadalmaskodik, és tetté válik, akkor ott már nem lehet visszafordulni.

Jól ismert történet az, ami a Bibliában a bűneset történetét követi. Káin megharagudott a testvérére, Ábelre. Olyan indulat volt ez, ami pusztítani volt képes. Isten figyelmeztette Káint, hogy a bűn ott van az ajtaja előtt, és rá vágyódik, de ő uralkodhat rajta. Káin azonban nem akart uralkodni az indulatain. Elrejtőzött, és agyonütötte a testvérét. Meg volt az a pillanat, amikor Káin is visszafordulhatott volna, de mégsem tette. A végeredmény pedig tragédia lett.

Ez a bűneset történet azt a kérdést vetette fel, hogy miként lehet ellenállni azoknak a vágyaknak, amik pusztítanak, rombolnak, szétszórnak? Pál apostol a Római levélben leírta, hogy „mert ez a parancsolat: „ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd a másét”, és bármi más parancsolat ebben az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése.” (Római levél 13. rész 9-10. verse)

A pusztító vágyak ellenszere tehát a szeretet. Hogyha Ádám és Éva úgy szerette volna Istent, hogy nem akart volna neki fájdalmat okozni, akkor nem szegték volna meg a parancsot. Hogyha Ádám úgy szerette volna Évát, és Éva is Ádámot, hogy nem akarta volna a pusztulását, akkor megakadályozták volna egymást abban, hogy a gyümölcsből szakítsanak. Isten törvényeinek betöltése a szeretet.

Jézus Krisztus azért jött a földre, hogy ezeket a pusztító dolgokat legyőzze. Azért mutatta meg szeretetét, hogy a bűn súlya, a romboló vágyak, a kapcsolatok tönkremenetele minket ne terheljen. Ő Szeretettel győzte le a gyűlöletet, szeretettel győzte le a zsidók indulatait, szeretettel imádkozott az ellenségeiért, hogy nekünk odaadhasson ismét mindent. Őbenne megkaptunk ajándékba mindent. Legyen hát ebből fakadóan a mi életünkben is olyan szeretet, amelyik képes legyőzni minden rombolást.

Van-e bennünk ilyen szeretet?

Ámen!